

Золотоноша КРАЙ

♥ #UАразом

Виходить у четвер. Заснована 30 січня 1919 року

№16 (12535) Четвер, 16 квітня 2026 року

f i YouTube zoloto.city

"Україна - це не просто територія, це наша віра, наша культура, наша свобода"

Михайло Грушевський

Ми не просимо жалю,
ми просимо пам'ятати

Читайте у номері:

2 стор.

□ "СпільноПарк": як у Золотоноші громада сама повертає життя до парку Шевченка.

3 стор.

□ На вулиці Олександра Уляхіна в Золотоноші усього три хати і квітучий сад сподадів.

4 стор.

□ Про розвиток молодіжної політики та літню оздоровчу кампанію для дітей.

□ Народа комунальників: роботи не зменшується, тільки збільшується.

□ Золотоніська шахова весна: інтелектуальні баталії об'єднали громади району.

□ Великодні набори родинам загиблих захисників та зниклих безвісти військових.

5 стор.

□ "Я роблю свою справу, що ще треба для щастя", - Євгенія Шихова.

6 стор.

□ Сценарії життя: "Ромео і Джульєта по-українськи: історія кохання, яку "з'їли" перевірки".

7 стор.

□ Особливості вирощування ранньої капусти: поради для щедрого врожаю.

8 стор.

□ Хвилина, що об'єднує.

У серцях - пам'ять, в очах - надія, руки, змерзлі від холодного весняного дощу, тримають розгорнуті прапори з портретами найрідніших - чоловіків, синів, братів, які перебувають у полоні або зникли безвісти на цій страшній, проклятій війні. Це - золотоніські жінки й дівчата, які, у переддень найважливішого християнського свята - Великодня, зібралися на щотижневу акцію-нагадування "Між небом і землею".

Мета таких заходів зрозуміла: нагадати громадськості про полонених та зниклих безвісти захисників, підтримати їхні родини. Цього разу душі присутніх до сліз розчулив імпровізований святковий стіл, накритий для тих, хто ЩЕ не повернувся. Пасочки, які символізують Воскресіння Ісуса Христа і перемогу життя над смертю, плакали під дощем глазурованими сльозами:

- Пасха - це свято надії, - поділилася думкою голова ГО "Сила у тобі" **Наталія Дзюбан**. - Це день, коли вся родина збирається за святковим столом. У наших сім'ях одне місце тепер порожнє... Статус зниклого безвісти - найважчий з усіх для його рідних, бо ти не знаєш: скільки ще чекаєти і чи дочекаєшся. Невідомість просто вбиває, вона постійно живе у твоїй душі, вдень і вночі, тому ми об'єдналися, щоб бути разом у цій

страшній темряві непередбачуваності.

Давно відомо: хто сам не пережив такого горя, чиє життя під час війни майже не змінилось, не завжди зрозуміє як тяжко доводиться людям, які втратили або чекають близьких. У Золотоніській громаді 137 зниклих безвісти. Це - стільки ж родин, де сімейне щастя не живе вже протягом довгого часу. Реальність, за словами Наталії Дзюбан, така: кожен зниклий безвісти - потенційний загиблий. За час існування ГО "Сила у тобі" відбулося вже шість поховань наших земляків-Героїв. Але надія ніколи не вмирає, як і віра у диво, що живе вічно.

Диво сталося буквально цього ж дня - з полону звільнили **Олександра Грицяя**.

25 квітня члени спілки візьмуть участь у автопробігу, присвяченого тим, хто ЩЕ не повернувся на рідну землю. Він проляже через міста: Черкаси, Сміла, Звенигородка, Корсунь-Шевченківський, Канів, Золотоноша і завершиться в обласному центрі. Участь у цьому заході візьмуть більше п'ятдесяти автомобілів.

Лариса ГАЙОВА.

ЦИФРА ТИЖНЯ:

175 українських захисників та 7 цивільних повернулися з російського полону напередодні Великодня, 11 квітня.

реклама

ОЦІНИМО ВАШ ПАЙ ДОРОГО

ДОПОМОЖЕМО ПРОДАТИ

ОЦІНКА ВАШОЇ ДІЛЯНКИ БЕЗКОШТОВНА

067 177 23 93

050 441 22 39

ДОБРІ СПРАВИ

"СпільноПарк": як у Золотоноші громада сама повертає життя до парку Шевченка

■ У багатьох українських громадах парки залишаються простором "між минулим і майбутнім": колись людні й живі, сьогодні вони часто перетворюються на території транзиту, де люди лише проходять повз. У Золотоноші таким місцем поступово став парк Шевченка - одна з найвідоміших зелених зон громади, яка ще донедавна була точкою тяжіння для фестивалів (пригадайте лиш локальний фестиваль чорнобривців), прогулянок, молодіжних зустрічей і родинного відпочинку.

Сьогодні ж місцева молодь пропонує не просто оновити парк, а повернути йому його головну функцію - бути простором спільного життя громади. Саме так народився проект "СпільноПарк" - ініціатива зі створення літнього кінотеатру та відкритого громадського простору у парку Шевченка.

- Для нас ця ідея не лише про кіно, як хтось може подумати. Ми ініціюємо нову модель розвитку громадських просторів, у якій рішення пропонують і реалізують самі мешканці, - зауважують організатори ініціативи, яка реалізовується наразі в рамках програми "Моя громада: Разом з Кернел", котру організовує ГО "Мое місто" у співпраці з БФ "Разом з Кернел" та KERNEL.

Проблема: простір є, життя в ньому - ні

У Золотоноській громаді питання стану громадських просторів давно назріло. Хоча про благоустрій громади турбуються комунальні служби, окремі зони парків, скверів, дворів й зон потенційного відпочинку подекуди залишаються занедбанними або не відповідають потребам мешканців різного віку.

Особливо гостро це відчуває молодь: у громаді бракує сучасних, доступних та безпечних місць для зустрічей, дозвілля й самореалізації. Водночас старше покоління говорить про відсутність комфортних просторів для спокійного відпочинку.

Проблему поглиблює ще один фактор - пасивність і недовіра самих мешканців нашої громади, які могли б власноруч долучитися до справи. Представники ММГО "Центр розвитку молоді" зауважують, що обговорення благоустрою часто закінчуються коментарями в соцмережах або взаємними звинуваченнями між мешканцями, владою та активістами. Реальних механізмів спільного впливу люди нерідко не бачать.

Саме цю проблему й вирішує "СпільноПарк": не лише створює нову локацію, а й демонструє, як громада може переходити від критики до спільної дії.

Рішення: простір, який створюють самі мешканці

Ініціатором проекту стала ММГО "Центр розвитку молоді" - організація, що виросла з волонтерської ініціативи та зго-

дом стала рушієм створення Молодіжного центру "АртПростір". Тепер команда взялася за не менш амбітне завдання - створити відкритий літній кінотеатр у парку Шевченка.

За задумом авторів, це буде багатофункціональний громадський простір, де проходитимуть кінопокази просто неба; лекції та дискусії; виступи місцевих артистів; майстер-класи; молодіжні та дитячі події; тематичні культурні вечори.

Проект передбачає облаштування глядацької зони; встановлення лавок та елементів благоустрою; монтаж звукового обладнання й проектора; створення інтерактивних табличок про історію та культуру міста; благоустрій прилеглої території.

Чому це працює: рішення базується на реальному запиті громади

Одна з головних причин, чому "СпільноПарк" уже отримав підтримку мешканців (містяни задонатили понад 24 тисячі гривень), - проект створювали не "в кабінеті".

Перед запуском ініціативи команда провела опитування жителів громади щодо майбутнього парку Шевченка. До нього долучився 691 мешканець. 88% опитаних підтримують оновлення парку; більшість хоче бачити там не лише кінотеатр, а повноцінний громадський простір для різних форматів дозвілля.

- Серед найбільш запитуваних форматів: концерти, ярмарки, фестивалі, дитячі заходи, лекції, майстер-класи та молодіжні зустрічі.

Важливим аспектом успіху кейсу є чіткий суспільний запит - і саме на ньому команда побудувала концепцію проекту.

- Ми хочемо повернути парку його сенс, - сіпльна позиція ініціаторів.

Координаторка проекту та представниця "Центру розвитку молоді" **Оксана Черв'якова** зазначає, що "СпільноПарк" для команди - це значно більше, ніж благоустрій:

- Ми не просто створюємо літній кінотеатр. Ми хочемо повернути людям місце, де вони можуть бути разом. Парк має знову стати простором спогадів, знайомств, відпочинку та живого спілкування. Особливо зараз, коли через війну й постійний стрес людям критично потрібні безпечні місця для відновлення.

За словами організаторів, важливо, що проект не нав'язує громаді готове рішення, а виріс із потреб самих мешканців.

Підтримка громади: від донатів до особистої участі

Ініціативу вже підтримують не лише окремі жителі, а й локальні активісти та представники бізнесу. Мешканка Золотоноші **Інна**, яка долучилася до збору на реалізацію проекту, говорить:

- Ми часто нарікаємо, що в місті нічого не відбувається. Але коли з'являються люди, які готові щось робити, - важливо їх підтримувати. "СпільноПарк" показує, що зміни можливі, якщо об'єднуватися. Можливо це місце стане гуртучим для наших дітей. Їм дійсно бракує місць, де вони б могли просто і вільно гуляти, зустрічатися, дивитися фільми, можливо навіть танцювати в майбутньому.

Інший благодійник **Валентин** додає:

- Мені близька ця ідея, бо це інвестиція не просто в лавки чи техніку. Це вклад у те, щоб наше місто залишалось живим і комфортним для молоді, для дітей, для родин.

Чому це важливо саме зараз

У період війни та тривалого суспільного напруження громадські простори перестали бути лише питанням благоустрою.

Вони стали: місцями психологічного відновлення, точками соціальної підтримки, просторами для неформального спілкування, інструментом збереження згуртованості громади.

Досвід багатьох українських міст показує: там, де люди мають якісні спільні простори, вищий рівень довіри між мешканцями, активніша громадська участь і сильніше відчуття належності до громади.

"СпільноПарк" у цьому контексті - приклад того, як навіть локальний інфраструктурний проект може працювати на ширші суспільні зміни.

Що далі?

Команда вже розпочала підготовчі етапи та збір коштів на реалізацію ініціативи. Попереду - закупівля обладнання, облаштування території та запуск нового простору.

Та головне, що вже вдалося авторам проекту, - зрушити громаду з точки пасивного спостереження. "СпільноПарк" став прикладом того, що оновлення міста може починатися не з масштабних бюджетів чи державних програм, а з простої ідеї, яку підтримали люди.

Проект "СпільноПарк" демонструє рішення для проблеми, знайомої багатьом українським громадам: занедбані простори, брак діалогу, недовіра й відчуття, що "нічого не змінити".

Відповіддю на це стала проста, але дієва модель: запит громади - публічне обговорення - спільне бачення - спільне фінансування - спільна відповідальність.

Якщо ініціативу вдасться реалізувати повністю, Золотоноша отримає не лише літній кінотеатр. Вона отримає прецедент. Прецедент того, що місто змінюється тоді, коли його мешканці переставляють чекати змін і починають творити їх самі.

Матеріал підготовлено в рамках проекту "Підсилення місцевих ЗМІ в Україні", який виконується за підтримки Української Асоціації Медіа Бізнесу та NIRAS Swedish Institute AB, та завдяки фінансуванню від Шведського інституту.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

Інформація про намір КП "Міський водоканал" здійснити коригування тарифів на житлово-комунальні послуги

Комунальне підприємство "Міський водоканал" повідомляє про необхідність коригування діючих тарифів на послуги з централізованого водопостачання, водовідведення, управління побутовими відходами (змішаними) - перевезення та видалення, управління відходами резервуарів септиків - до фактичної вартості пального. Дане рішення зумовлене потребою привести тарифи до економічно обґрунтованого рівня для забезпечення стабільної роботи підприємства в умовах воєнного стану, можливості цілодобового та безперервного надання послуг.

Обґрунтування коригування тарифів. Відповідно до Постанови КМУ №869, №1031 перегляд тарифів здійснюється уповноваженим органом з метою відшкодування всіх витрат підприємства. Головним чинником, що вплинув на необхідність перегляду, стало суттєве підвищення вартості пального (бензину, дизпалива) згідно Договору від 27.03.2026 року №27/03-2, що призводить до невідповідності фактичних та планових витрат. (таблиця 1).

Коригування тарифів є вимушеним кроком, спрямованим на безперебійну роботу системи водозабезпечення та водовідведення громади, цілодобове надання житлово-комунальних послуг, забезпечення належного рівня санітарно-епідеміологічного благоулуччя та екологічної безпеки територіальної громади шляхом стабільного функціонування системи поводження з побутовими відходами.

Нагадуємо, що для категорії "населення" діє Програма відшкодування різниці в тарифах з міського бюджету на 2026 на послуги централізованого водопостачання, водовідведення.

З питань зауважень чи пропозицій щодо коригування тарифів просимо звертатися до 24 квітня 2026 р. за адресою КП "Міський водоканал" - 19702, м.Золотоноша вул. Шевченка,156, та за телефоном: 047-37-2-93-30. З розрахунками коригування тарифів можна ознайомитись на офіційному сайті <https://www.zolovodokanal.ck.ua/>.

Адміністрація КП "Міський водоканал".

таблиця 1

Пальне	Ціна в діючих тарифах	Фактична ціна	Зростання, грн./ %
Бензин	50,4167 грн/л без ПДВ	56,67грн/л без ПДВ	+6,25 грн/л, без ПДВ або на +12,4%
Дизпаливо	50,1083 грн/л без ПДВ	70,83 грн/л без ПДВ	+20,72 грн/л, без ПДВ або на +41,4%

Запропоновані зміни. Підприємство пропонує встановити наступні скориговані

таблиця 2

тарифи (з урахуванням ПДВ):			
Послуга	Діючий тариф	Скоригований розрахунок тарифу	Зростання, грн. / %
Централізоване водопостачання	66,25 грн. з ПДВ	76,66 грн. з ПДВ	+10,41 грн, +15,7%
Централізоване водовідведення	74,71 грн. з ПДВ	84,46 грн. з ПДВ	+9,75 грн, +13,1%
Управління побутовими відходами (змішаними)	перевезення	242,62 грн. з ПДВ	266,64 грн. з ПДВ +24,02 грн, +9,90%
	видалення	73,40 грн. з ПДВ	73,57 грн. з ПДВ +0,17 грн, +0,23%
Управління відходами резервуарів для септиків, каналізаційних мереж	312,16 грн. з ПДВ	355,45 грн. з ПДВ	+43,29 грн, +13,9%

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Мама стояла біля портрета сина на Алеї пам'яті в Меморіальному парку... Вона часто приїжджає сюди на побачення зі своїм Сашею з іншого кінця міста. Ставить свіжі квіти і довго дивиться на втомлені очі сина. На великому портреті у військовій формі він такий мужній, дорослий чоловік, а у її спогадах - і маленький хлопчик у коротких штанцях, і худорлявий старшокласник, і молодий, скромний юнак.

- "А він Вам хто?" - перебила думки матері жінка, яка йшла по алеї, розглядаючи портрети.

- "Син!" - з гордістю відповіла Галина.

- "Ой, так я ж його пам'ятаю! - вигукнула перехожа. - Такий був хороший, добрий чоловік! Працьовитий, руки золоті, робив у мене колись ремонт, вагонку підбивав. Горє велике... Вічна йому пам'ять".

Це вже не вперше Галина Сергіївна спілкується з перехожими біля портрета сина. Запамяталася ще одна жіночка. Побачивши **Олександра** на світлинці, заплакала: "Як шкода, що йдуть від нас такі люди... Порядний був чоловік, тепер таких небагато знайдеться. Підводив мені колись газ до будинку, а через деякий час зустрів біля базару з важкими сумками, запитав про здоров'я і допоміг продукти донести. Дякую Вам, Галю, за сина".

Такі відвідини, зустрічі і теплі слова зігрівають материнське серце, хоч трішки заспокоюють згорьовану душу. І спогади... Вони не залишають ні вдень, ні вночі.

Саша Уляхін народився в Золотоноші у грудні 1976-го року. Виховували його мама і бабуся **Наташа**, так вже склалося життя. Мабуть, саме тому хлопчик ріс чуйним, добрим, лагідним і спокійним. Але вже тоді відчував: він у сім'ї - єдиний чоловік і захисник. З раннього віку допомагав своїм рідним жінкам усім, що було йому під силу. Коли хлопчику виповнилося чотири роки, родина отримала квартиру на другому поверсі, у великій п'ятиповерхівці за адресою Шевченка, 63. **Уляхін** з бабусяю заселилися у будинок найпершими з усіх мешканців, коли там ще й газу не було, гуртом обживали нове помешкання. Через деякий час у сім'ї з'явився чоловік, який став вітчимом Саші, а згодом народилася і його сестричка **Оксанка**.

На вулиці Олександра Уляхіна в Золотоноші усього три хати і квітучий сад спогадів

- Як він їй радів! - згадує Галина Сергіївна. - Ім'я донечці дав сам. Доглядав за сестричкою, як дорослий: і нагодує, і перевдягне. Я тоді працювала в лабораторії на комбінаті хлібопродуктів, позмінно. Бабуся вже зовсім старенькою була, тож на Сашу вся надія. Я не боялася залишати малечу з ним, кращої няньки годі було знайти.

Попри домашні турботи, хлопчина, як і всі діти його віку, встигав і на велосипеді з друзями поганяти, і у футбол пограти. Характер мав м'який, неконфліктний, умів припинити сварку словами, а не кулаками. З дитинства мав хобі - обожнював читати фантастику про космос. Коли підріс, випишував книги у харківському видавництві і отримував їх на пошті. А ще, Саша був дуже працьовитим і допитливим, хотів стати справжнім чоловіком, який і цвяха вмів забити і розетку полагодити. Багато чому, у цьому плані, його навчив вітчим Анатолій.

Після закінчення школи номер три, Саша отримав спеціальність електрика у Черкаському технікумі електрифікації. Згодом працював у газовому господарстві і на фірмі "Газмонтажсервіс", за направленням якої навчався у Львові, удосконалюючи навички роботи з металопластиковими трубами. Чого він тільки не вмів! Тож вирішив працювати самостійно: і воду проводив, і газ, і ремонт робив, і електрикою займався.

Строкову службу Олександр проходив у сухопутних військах, спочатку у Київській Борщагівці, де вивчився у навчальному центрі на кухаря, а потім, за цією ж спеціальністю, служив в одній із військових частин Черкас.

- На службу він міг би і не йти, - розповідає мама Галина. - У дитинстві потрапив в аварію, у лікарні зашивали рану на лобі, був струс мозку. Через це почав падати зір. Але сказав, як відрізав: "Що я буду за чоловік, якщо не піду в армію?" І пішов таки, із зором 4,5 діоптрій, бачив лише на близькій відстані. Коли почалася війна, він вже ходив у лінзах. Сам пішов у військкомат, нічого мені не сказавши. Вже потім я дізналася, окуліст на медкомісії написав: придатний до служби. Я знову натякну-

ла було про поганий зір, але Саша повідомив, що 6-го квітня йому вже треба з'явитися у військкомат з речами. Вранці не дозволив мені з ним піти, сказав залишатися дома. Син вже був дорослий і вирішив усе сам, як справжній чоловік.

Протягом року Олександр Уляхін служив у столиці, у Президентській бригаді. Стояли на блокпостах на Обухівській трасі, охороняли об'єкти стратегічного значення. У кінці лютого 2023 року, Саша приїжджав у відпустку на десять днів. Галина Сергіївна бачила, який він зморений, як змужнів, які сумні у нього очі. Розповідав мало, намагався побільше бути у колі сім'ї, говорити про побутові справи.

- Він наче відчував, що ми бачимось востаннє, - згадує мама, - наказував: "Бережи себе і нехай тебе Бог береже, бо моя дорога - це дорога в один кінець".

Йому залишалося жити неповних два місяці... Зі спогадів побратима Саші з позивним Мольфар:

- Це був скромний, небагатослівний чоловік, нічим особливим він не виділявся, проте усі чомусь йшли за порадою саме до нього. Або зверталися, коли вже було несила терпіти. У квітні нам оголосили, що з Президентської бригади потрібно 20 добровольців, аби поповнити ряди побратимів з нашого військового формування, яке понесло великі втрати у районі Красногорівки на Покровському напрямку. Усі добре розуміли ціну цього рішення, проте добровольці знайшлися. Ми з Сашею (Ханом) були серед них. Я був у 4-ій роті, він - у 5-ій. І зараз пам'ятаю їх позивний - "Синиця". Того фатального дня, 20 квітня 2023 року, обстріл був такий, що словами не передати. Вороги гатили, здається, по кожному метру землі з артилерії, гранатометів, танків, травили нас фосфором. Голови підняти не можна було. У той день тяжко поранили нашого побратима з Переяслава **Дмитра Сірика**. Евакуатор не міг до нього доїхати, треба було забрати пораненого з лінії вогню і перетягти ближче до "евака". Добровольців не було. Раптом Саша вибрався з бліндажа і поповз до Дмитра, ми були просто шоковані, коли побачили це, бо він нікому нічого не сказав. Дмитро був удвічі більший за Хана, ростом під два метри, але Олександр майже дотягнув його, залишилося якихось сто метрів. І тут між ними упав снаряд. Дмитро загинув відразу, а Саша отримав тяжкі поранення і стік кров'ю, бо забрати його звідти було неможливо. Він загинув, як Герой, не кожен на таке здатний. Всі наші хлопці були у шоці. З 20 добровольців тоді залишилося лише 8 побратимів. Через поранення я був комісований, але і зараз, коли я вдома, Саша Уляхін живе у кожному моєму сні, у моїх щоденних думках і спогадах... І в пісні: "Чому цей світ несправедливий забирає кращих на щиті?" Це - про нього.

- Син дзвонив мені у переддень загибелі, - згадує Галина Сергіївна, - запитав, як я себе почуваю, а я спитала, чи не відпускають його додому на гроб-

Олександр Уляхін з сестричкою Оксанкою.

ки? "Ти паску їв, синку?" "Не переживай, у мене все добре, - відповів Саша, - і паску, і курку, нам передали волонтери". Але я чула вибухи і не повірила йому. Через два дні передзвонила, син вже не відповідав. Я саме пекла маленькі пасочки на могилки, варила холодець, коли у двері підзвонили, прийшли донька з чоловіком і родичка Валентина. Посадили мене на диван і повідомили: Саша загинув... Три роки пройшло, а я й досі наче сиджу на тому дивані і не можу повірити. Дякую Богу, що змогла хоч поховати сина, побачити його востаннє... Що у мене є сім'я **Оксанки**, мої дорогі онуки **Катя і Андрійко**, мої двоє правнучат - 5-річна **Полінка** і 7-річний **Ваня**, без них я б не пережила цього страшного горя, не вижила б.

Олександра Уляхіна ховали 27 квітня 2023 року, йому було 46. Держава нагородила Героя орденом "За мужність" III ст. У той день лив такий дощ, що здавалося сама природа плаче за своїм сином. Проводжали Сашу й однокурсники, які сьогодні згадують його з любов'ю і вдячністю: "Він був скромним і спокійним, - говорить **Наталія Пономарьова**, - з тих людей, які більше роблять, ніж говорять, сказав - зробив. Спокійний і розважливий, вихований. Так його шкода, серце рветься". "У класі був тихим, таким, знаєте, домашнім хлопчиком. Саша - один з небагатьох наших однокласників, які стали на захист України. Свою сім'ю створити не встиг, а нас і наших дітей захистив. Вічна йому за це подяка," - додає **Ірина Харитич**.

Де народжуються Герої? У яких матерів? Що дає їм поштовх добровільно йти назустріч смерті і сміливо дивитися їй в очі? Знову і знову запитуємо себе про це, розміщуючи на сторінках "Златокраю" такі матеріали. І пересвідчуємося: вони ростуть на нашій українській землі, наче екзотичні квіти, политі кров'ю і потом своїх пращурів. І після смерті вони зігрівають наші серця вірою у Перемогу, а ми їм за це даруємо вічну пам'ять наших душ.

Лариса ГАЙОВА.

Сумарні орієнтовні втрати російських окупантів на 1512-й день війни:

 ~1313970 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 435 ЛІТАКІВ	 350 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11864 ТАНКІВ	 24390 ББМ	 40003 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1346 ЗАСОБИ ППО	 1736 РСЗВ	 89553 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРН З ПММ	 33 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 239241 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
--	---	--	--	---	--	---	---	---	--	---

реклама **У ЦЕНТРІ
УВАГИ - МОЛОДЬ**

■ У Золотоноській громаді 9 квітня відбулося засідання Координаційної ради з питань молодіжної політики та оздоровлення, під час якого учасники підбили підсумки роботи у молодіжній сфері та окреслили пріоритети на найближчий період. Особливу увагу приділили розвитку молодіжного центру, діяльності громадських ініціатив і підготовці до літньої оздоровчої кампанії.

Майже 800 відвідувань за квартал

Протягом першого кварталу 2026 року КНУ "Золотоніський молодіжний центр" громади продовжив активну роботу: його заходи та простір відвідала 791 людина, з яких 376 - унікальні відвідувачі.

За цей період тут реалізували десятки ініціатив, серед яких: дві волонтерські програми та системна підтримка волонтерів; святкування 5-річчя Молодіжного центру; розроблена серія відеорепортажів про роботу комунальних і соціальних служб міста; проведені тренінги із самооборони для дівчат; профорієнтаційні зустрічі; цикл занять із домедичної допомоги; творчі майстер-класи та благодійний квартирник спільно з музичною школою; освітні програми для молоді із сіл громади.

Під час засідання відзначили роботу ММГО "Центр розвитку молоді", яка активно залучає партнерів до розвитку молодіжного середовища. Зокрема, завдяки створенню Ротаракт-клубу у Золотоноші та співпраці з міжнародними партнерами громада отримала мікроавтобус для молодіжної роботи.

Також представники молодіжного центру разом із волонтерами відвідали Рівне для обміну досвідом із місцевими молодіжними просторами.

Активно триває співпраця з ГО "БУР". У межах партнерства вже: відновлено простір пам'яті та культури у ЗОШ №3; забезпечено матеріалами для ремонтних робіт; залучено нову тренерку **Юлію Ярошенко** для проведення тренінгів із сексуальної освіти та Української миротворчої школи; організовано майстерку з виготовлення декоративних свічок для ВПО та волонтерів; розпочато роботу театру "Декот" з актором **Андрієм Валенським**.

Крім того, у Молодіжному центрі стартував урбаністичний проект "У міста є я", спрямований на збір ідей молоді щодо змін у громаді.

реклама **СПОРТИВНЕ
ЖИТТЯ ГРОМАДИ**

Золотоніська шахова весна: інтелектуальні баталії об'єднали громади району

■ 4 квітня в Будинку дитячої та юнацької творчості відбувся відкритий шаховий турнір "Золотоніська весна". Новий спортивний захід уже на старті зібрав учасників із різних громад та продемонстрував високий рівень гри.

Ініціаторами та організаторами турніру стали голова федерації шахів **Віктор Грінко** та керівник шахового гуртка **Микола Синьоок**. Захід провели за підтримки служби у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту виконавчого комітету Золотоніської міської ради.

У змаганнях взяли участь 16 спортсменів, які представляли Великохутірську, Драбівську, Золотоніську та Новодмитрівську громади, а також місто Черкаси. Турнір мав відкритий формат, що дозволило долучитися як місцевим шахістам, так і гостям із сусідніх територій.

За підсумками напружених партій призові місця роз-

поділилися так: I місце - **Олександра Антонова** (Черкаси); II місце - **Євгеній Гризаченко** (Золотоноша); III місце - **Віктор Грінко** (Золотоноша); IV місце - **Сергій Решітько** (Новодмитрівська ТГ); V місце - **Микола Гук** (Золотоноша); VI місце - **Микола Синьоок** (Золотоноша); VII місце - **Іван Микульський** (Великохутірська ТГ).

Переможців та призерів відзначили грамотами й подарунками від Золотоніської міської ради.

Головним суддею турніру виступив **Ярослав Ісько** - суддя з шахів I категорії, який забезпечив чесне та професійне суддівство.

Організатори відзначають, що "Золотоніська весна" має всі шанси стати доброю традицією та ще одним майданчиком для розвитку інтелектуального спорту в громаді.

За інформацією служби у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту.

Про розвиток молодіжної політики та літню оздоровчу кампанію для дітей

У планах - таборування, мобільна молодіжна робота і новий простір у парку

Серед найближчих планів: продовження реалізації проекту "Спільнопарк" у парку Шевченка; організація таборування у селі Кропивна; оновлення внутрішнього дворика Молодіжного центру, меблів та сцени; запуск мобільної молодіжної роботи з виїздами у села громади.

Літнє оздоровлення: понад пів тисячі дітей отримають відпочинок

Окремим блоком обговорили організацію літнього оздоровлення дітей та молоді.

У 2026 році на ці потреби передбачено 905 тисяч гривень, що дозволить охопити 544 дитини, серед яких: 493 дитини пільгових категорій (зокрема 100% учнів початкових класів відповідних категорій); 51 обдарована дитина.

Водночас учасники засідання зазначили, що державна підтримка залишається недостатньою: минулого року громада отримала лише 4 державні путівки, а цього року поки не надійшло жодної.

Попри це, торік за підтримки громади вдалося оздоровити дітей військовослужбовців. У громаді сподіваються знайти можливість продовжити цю практику й цього року.

Також обговорили можливість використання державної програми "єОздоровлення".

Учасники засідання наголосили: співпраця між структурними підрозділами, освітніми закладами та громадськими партнерами дозволяє ефективніше реагувати на потреби дітей і молоді та розвивати сучасну молодіжну інфраструктуру в громаді.

Робота в цьому напрямі триває.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама **БЛАГОУСТРІЙ**

Роботи не зменшується, тільки збільшується

■ 14 квітня відбулося чергове робоче засідання комунальних служб міста за очільництва заступника міського голови **Олександра Флоренка**, під час якого представники підприємств та структурних підрозділів прозвітували про виконані роботи й окреслили найближчі плани. Попри весняний період, коли навантаження традиційно зростає, комунальникам наголошують: обсяг роботи не зменшується, а лише збільшується.

За інформацією очільника КП "Міський ринок" **Тараса Супруна**, на міському базарі поступово оживає торгівля - із потеплінням тут спостерігається поживлення підприємницької активності.

КП "Міський водоканал" працює у штатному режимі. Як повідомляє очільник підприємства **Сергій Кузнецов**, наразі працівники підприємства займаються ліквідацією поривів на водомережах та виконують поточні аварійно-відновлювальні роботи. Так, спеціалісти із дільниці водовідведення здійснили пробивку зливової каналізації за адресою Січова, 25. Фахівці водоканалу замінили пожежний гідрант на вулиці Незалежності.

ПРАТ "Янтарь" також працює у звичному режимі. За словами директора підприємства **Володимира Гончара**, бригади проводять ремонти тамбурів у під'їздах багатоквартирних будинків, зокрема вже завершили частину робіт у районі РМЗ. Паралельно триває впорядкування прибудинкових територій. Окремо фахівці виїжджали на електротехнічні виклики за адресами вулиця Шевченка, 109 та Черкаська, 85.

ТОВ "380 В" продовжують роботи з налагодження поточних проблем вуличного освітлення. **Володимир Восколович** вже попрацював у селах Благодатне та Деньги, а також у Коробівці.

Окремо **Андрій Штанько** підняв питання щодо загальної потреби у витяжній системі для лікарні. Крім того, **Олександр Флоренко** зауважив, що раніше оголошене питання забезпечення меблями багатофункціональної лікарні планують вирішувати спільно із сусідніми громадами.

Управління житлово-комунального господарства наразі працює над поточними потребами громади. За інформацією очільника управління **Артема Харіна**, у селах Коробівка, Кропивна та Благодатне поступово планують оновлення окремих ділянок дорожнього покриття. План робіт мають узгодити до кінця тижня.

Підприємство "Базис Плюс" також працює у штатному режимі. Його директорка **Олена Козлова** зауважує, що наразі працівники займаються збором рослинних решток біля контейнерних майданчиків у селах. Водночас у місті, за словами комунальників, таких залишків ще багато, тому питання прибирання територій та оновлення графіків вивезення залишаються актуальними.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама **ДОБРІ СПРАВИ**

Великодні набори родинам загиблих захисників та зниклих безвісти військових

■ 9 квітня у приміщенні міської ради відбулося вручення Великодніх наборів родинам загиблих українських захисників, а також сім'ям військовослужбовців, які вважаються зниклими безвісти.

Світлі передвеликодні гостинці передали як знак підтримки та вдячності тим родинам, які щодня живуть із болем втрати, невідомості та тривоги за своїх найрідніших.

До вручення долучилися очільниця відділу зв'язків з громадою **Лариса Голован** та представниця ГО "Сила у тобі" **Яна Петрик**, які координували підготовку та передачу наборів.

- Невеличкі пасхальні набори як знак уваги, підтримки, що ми не забува-

ємо про наших хлопців: ні про тих, які нині на Алії Героїв, ні про тих, які ще не вийшли з поля бою і не повернулися до нас, - розповідає **Яна Петрик**.

Ініціативу підтримали місцеві депутати, які погодили виділення коштів на 230 великодніх наборів. Подібні заходи є важливим нагадуванням: жодна родина, яка втратила чи чекає на свого захисника, не залишається наодинці зі своїм болем.

Невеликий знак уваги насправді доволі вагомий для тих, хто продовжує чекати на звістку про своїх близьких і тих, кому важливо знати, що громада пам'ятає про подвиги полеглих Героїв і підтримує їхні родини.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ДОПОМОГА ВЕТЕРАНАМ

"Я роблю свою справу, що ще треба для щастя", - Євгенія Шихова

■ Щодня вона бачить біль, який не сховаєш за словами, адже його доволі важко описати. Не кажучи вже про втому, виснаження і чужий відчай. Але разом із цим - вона бачить і силу. Силу тих, хто після війни вчиться жити заново. А вона допомагає їм зробити цей шлях можливим.

Її руки пам'ятають біль. Не власний - чужий. Той, що відлунує у зламаних кістках, напружених м'язах, у перших кроках після важких поранень, у скупих сльозах чоловіків, які вчаться заново жити після війни.

Молода, тендітна на вигляд, із тихою усмішкою і спокійним голосом. Але за цією зовнішньою м'якістю - сила, яку не виміряти словами. Євгенія Шихова - фізична терапевтка у КНП Черкаський обласний клінічний госпіталь ветеранів війни Черкаської обласної ради. Жінка, яка щодня повертає до життя українських захисників.

Її професія відновлювати. Фізична терапія - це більше, ніж набір вправ чи медичних процедур. Наша героїня відразу просить не плутати фізичних терапевтів та реабілітологів. Пояснює, що такого поняття як реабілітолог наразі не існує, адже це стара назва, не актуальна нині.

Звичайний день Євгенії розписаний ледь не по хвиликах, адже її досвід вкладається у щоденну працю там, де біль і виснаження стали буденністю.

- Для пацієнтів ти не лише терапевт. Ти і психолог, і мама, і тато, і друг, який підкаже що і як робити. Якщо раніше до нас на терапію зверталися переважно люди старшого віку, орієнтовно сорокарічні, то наразі це і двадцятилітні пацієнти. Навіть в такому віці вони вже з ампутаціями, травмами, - розповідає Євгенія.

Для мене особисто фізична терапія - це мистецтво переконати людину, що вона зможе. Що підведеться. Що піде. Що житиме далі.

- В першу чергу людина це робить для себе, - зауважує Євгенія. - Вони бачать результат і саме це їх мотивує. А це в свою чергу мотивує мене рухатися далі.

Євгенія додає, що наважилась працювати у цій непростій сфері після власної травми. Мовляв було цікаво, як допомогти собі, згодом це бажання зросло у пошук. Після закінчення Черкаської медичної академії, дівчина почала працювати повноцінним лікарем. Навіть вчить інших і планує вступати на аспірантуру.

- Це так круто, коли ти можеш передати комусь свої знання, - зауважує Євгенія. - Стати таким собі ментором, допомогти, підштовхнути до правильного рішення. Для мене дуже цінно бути такою підтримкою для інших, молодших колег.

Хоч для когось може здатись, що професійний шлях Євгенії тільки починаєть-

ся, для її пацієнтів вона вже опора і довідчений фахівець.

Адже працювати у військовому госпіталі - означає щодня бачити справжню ціну свободи. Тут немає випадкових історій. За кожним пацієнтом - фронт, втрата, поранення, побратими, яких уже немає поруч. Не кожен із тих, хто сюди потрапляє - вмотиваний, хтось потребує значно глибшої за фізичну терапію.

- Якось до мене приїхав пацієнт із іншої області після ампутації, який до цього не був на реабілітації. Він був досить насторожений, але я прийшла і почала чітко розповідати йому що і як ми будемо далі робити. Зараз він вже відкритий, активніше займається. Інший же пацієнт приїхав вкрай мотивований - у нього була чітка ціль: "хочу на Говерлу". І ми почали роботу. Гуляємо з ним до Дніпра, адже робота в залі - це робота в залі, а йому треба адаптуватися до реального навколишнього середовища. І я вірю, що колишній обов'язково побіжить, головне не зупинятися.

Саме так народжується нова сила. Сила тих, хто після найстрашнішого знаходить у собі мужність починати спочатку.

- Ми стараємося облаштувати для них максимально комфортну, майже "домашню" атмосферу". Мотивуємо і своєю витримкою, часом гумором, заряджаємо бажанням боротися навіть тоді, коли неймовірно важко. І лікарям складно, ми виснажуємось, але це наш обов'язок. Якщо ми не з військовими плічо-пліч, то ми для військових: у госпітальєх, терапевтичних залах, на заняттях, - зізнається фізична терапевтка.

Її робота - бути поруч у найважчий момент. Реабілітація - це шлях не на день

і не на тиждень. Це часом місяці болю, напруги, виснаження і маленьких перемог. І дуже часто саме фізичний терапевт стає людиною, яка бачить ці перемоги першою. Перший згин руки. Перший рух пальцями. Перша спроба стати на ноги. Перший крок.

- Іноді пацієнту потрібна дисципліна, інколи розмова і переконливе "у тебе вийде". І ти кажеш це доти, доки він сам у це не повірить. Я бачу динаміку: тут людина у стресі, а ось за якийсь час вона змінюється на очах, з деякими пацієнтами я і до нині тримаю зв'язок.

Натомість на себе часу бракує, у ході розмови зізналась дівчина. Якщо і відпустка - то щоб поспати. Якщо необхідно розслабитись - то із коханою людиною або у колі родини. Хоча любить грати у баскетбол і займатися йогою, та обставини не дозволяють виділити на це вільну хвилину.

Прагнення вдосконалитися та вчитися у найкращих привело Євгенію й до міжнародного професійного досвіду. Восени минулого року вона увійшла до складу делегації фахівців із Черкащини, які вирушили до столиці Данії - Копенгагена - для участі у міжнародному тренінгу з фізичної та реабілітаційної медицини. Протягом тижня Євгенія Шихова переймала досвід європейських колег, опанувала сучасні підходи до реабілітації та вивчала новітні практики відновлення пацієнтів після важких травм.

- Якраз влітку мене перевели на нову посаду, а тут така пропозиція - я сприйняла це як подарунок від всесвіту. Це взагалі була моя перша поїздка закордон. Та мої страхи були марними, я жила в датській родині, з якими ми і наразі спілкуємось. Там привітні люди, медицина на високому рівні. Було б навіть логічніше, щоб вони приїхали і перейняли наш досвід, бо у нас унікальна історія травм.

Робота Євгенії - не про стерильну тишу кабінетів і спокійний робочий графік. Вона - про емоційне виснаження, про вміння триматися, коли серце стискається від чужого болю. Та вона не скаржиться. Бо знає: її праця - потрібна. Бо знає: у той момент, коли пацієнт після тижня боротьби встає з ліжка і сам іде коридором - це більше, ніж результат реабілітації. Це перемога.

Фізична терапія не стоїть на місці, тож Євгенія постійно вчиться чомусь новому.

- Нещодавно ми розпочали новий проєкт із використанням модуля віртуальної реальності для фізичної реабілітації. Це сучасний інструмент, який значно розширює можливості відновлення пацієнтів. Людина одягає VR-окуляри та занурюється у спеціально створене терапевтичне середовище, де може тренувати ходьбу, баланс, виконувати вправи для верхніх кінцівок, проходити когнітивні завдання на розвиток пам'яті,

уваги й мислення. Окремий напрям - релаксаційні програми, які допомагають зменшити фантомні болі, тривожність і стрес. Незабаром поїду на навчання переймати досвід від колег, які активно застосовують технологію.

Попри молодий вік, Євгенія вже має за плечима досвід, який багатьом приносить ціле професійне життя. Її зрілість вимірюється не роками - а історіями людей, яких вона допомогла підняти на ноги.

- У мене не вірили, прямо говорили, що у мене нічого не вийде. А зараз ті ж люди дійсно змінили свою позицію, дивуються і хвалять за наполегливість. Хоча мама і до нині жартує, що медицина - це моє хобі, - жартує дівчина.

Але жартувати у цій ситуації марна справа, адже Євгенія Шихова - одна з тих молодих українок, які не шукають простих шляхів. Які не чекають, поки хтось змінить країну. Які самі стають її опорою.

Євгенія Шихова зі своїм пацієнтом.

- Я розумію, що не всесильна. Не все залежить від мене. Якщо пацієнт не захоче, то у нас нічого не вийде.

У військовому госпіталі Євгенія працює не лише з тілом. Вона працює з вірою. З надією. З людською здатністю починати спочатку.

Плани на майбутнє також чіткі і лаконічні: - Працювати на благо. Дуже багато військових, яким потрібна і буде потрібна допомога. Цивільне життя і травми теж ніхто не відміняв. Зараз фізичних терапевтів дуже не вистачає.

І, можливо, саме тому її історія - не просто про професію. Вона про покликання. Про вибір бути там, де найважче. Про силу молодого жінки, яка щодня допомагає іншим знаходити свою власну, яка щодня доводить: справжній героїзм інколи живе не на передовій, а в тихих лікарняних палатах, де хтось вчиться ходити заново.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ПИТАННЯ ВІД ЧИТАЧІВ

Чому знову запровадили графіки вимкнення світла?

Причина залишається тією ж, що й під час холодного періоду - дефіцит потужності в енергосистемі, спричинений наслідками російських атак на енергетичну інфраструктуру. Водночас навесні ситуація має низку особливостей, які додатково впливають на баланс виробництва та споживання електроенергії.

Основні причини повернення графіків відключень

1. Додаткове навантаження через погодні коливання. Попри завершення опалювального сезону, весняна погода залишається нестабільною. У холодні дні споживачі активно використовують електрообігрівачі, що різко збільшує навантаження на мережу.

2. Планові ремонти енергоблоків АЕС. Навесні традиційно починаються ремонтні кампанії на атомних електростанціях. Це зменшує доступну генерацію в системі, адже частина потужностей тимчасово виводиться з роботи.

3. Зниження генерації на ТЕЦ. Після завершення опалювального сезону теплові електростанції працюють у менш інтенсивному режимі. Більшість із них виробляє менше електроенергії через особливості технологічного процесу.

■ Минулого тижня в Україні знову стали актуальними графіки погодинних відключень електроенергії. У читачів закономірно виникає питання: чому обмеження повернулися, якщо зима вже позаду?

4. Менші обсяги імпорту електроенергії. У весняний період зменшується імпорт електроенергії з країн ЄС через ринкові та цінові фактори, що також впливає на баланс.

5. Вплив сонячної генерації. Навесні сонячні електростанції працюють ефективніше. У денні години це іноді створює надлишок потужності, тоді як у ранкові та вечірні піки, а також у хмарну погоду - навпаки виникає дефіцит.

6. Наслідки російських атак. Росія продовжує обстріли енергетичної інфраструктури, пошкоджуючи як об'єкти генерації, так і мережі передачі та розподілу електроенергії. Це ускладнює стабільну роботу енергосистеми.

Що це означає для споживачів?

Усі перелічені фактори разом призводять до того, що періодично виникає потреба у застосуванні графі-

ків обмежень. Енергетики наголошують: тривалість відключень напряму залежить від балансу в системі та рівня споживання.

Як можна допомогти стабілізувати ситуацію? Фахівці радять раціонально використовувати електроенергію; уникати одночасного вмикання потужних приладів у пікові години; за можливості переносити енергоємні процеси на нічний або денний "провальний" період.

Весняні графіки відключень - це результат одночасного впливу ремонтів, сезонних змін у генерації, коливань споживання та наслідків атак на енергосистему. У таких умовах енергозбереження з боку кожного споживача допомагає зменшити тривалість вимушених обмежень.

Підготувала Вікторія ГОРОБЕЦЬ на основі інформації Національної енергетичної компанії "Укренерго".

реклама

Оголошення "Про проведення громадського обговорення (слухань)**детального плану території в межах земельної ділянки по вул. Черкаський шлях, 126, село Софіївка Піщанської сільської ради Золотоніського району Черкаської області та прилеглої до неї території"**

Керуючись ст. 19 та ст. 21 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності", постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року № 555 "Про затвердження Порядку проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проектів містобудівної документації на місцевому рівні", повідомляємо про проведення громадського обговорення (слухань) "Детальний план території в межах земельної ділянки по вул. Черкаський шлях, 126, село Софіївка Піщанської сільської ради Золотоніського району Черкаської області та прилеглої до неї території", розробленого відповідно до рішення Піщанської сільської ради від 24.06.2025 року № 68-119/VIII "Про надання дозволу на розроблення детального плану території земельної ділянки".

Станом на сьогодні площа земельної ділянки по вул. становить 0,4472 га. Кадастровий номер 7121588901:01:004:0013. Має цільове призначення код 01.03 для ведення особистого селянського господарства, хоча на ній розташований житловий будинок з господарськими будівлями і спорудами. Враховуючи, що детальним планом території, згідно з намірами власника земельної ділянки передбачено розміщення кафе з мініпекарнею необхідно розділити існуючу земельну ділянку на дві частини. При цьому треба змінити їх цільове призначення, що відповідатиме їх фактичному використанню.

Після розподілу загальної ділянки на дві частини, цільове призначення ділянки №1, площею 0,3022 га, на якій розташований житловий будинок, буде: код 02.01 для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, що є переважним (основним) видом для території з функціональним призначенням: код 10102.0 території житлової садибної забудови.

Цільове призначення другої земельної ділянки, площею 0,1450 га, на якій знаходиться кафе з міні-

пекарнею буде: код 03.08 для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів громадського харчування, що є супутнім видом для території з функціональним призначенням: 10102.0 території житлової садибної забудови.

Замовник детального плану території - виконавчий комітет Піщанської сільської ради Золотоніського району Черкаської області, юридична адреса: **19723, вул. Шеремета Руслана, 98 А, с. Піщане, Золотоніський р-н, Черкаська обл., код ЄДРПОУ 04410841, тел.: 093 284 31 46.**

Особа відповідальна за організацію розгляду пропозицій громадськості - т.в.о. начальника відділу містобудування, архітектури, житлово-комунального господарства та будівництва **Шамчук Олександр Юрійович.**

Запланований інформаційний захід - огляд матеріалів детального плану території здійснюється в робочі дні з **8.00 год. до 17.00 год. (п'ятниця до 15:45 год.)** протягом одного місяця з дати оприлюднення оголошення.

Пропозиції та зауваження щодо матеріалів проекту приймаються на електронну адресу: **rada@pischane-silrada.gov.ua**, а також за адресою: **19723, вул. Шеремета Руслана, 98 А, с. Піщане, Золотоніський р-н, Черкаська обл. до 15-45 год. 15.05.2026 р.**

З текстовою та графічною частинами проекту, можна ознайомитись на офіційному веб-сайті Піщанської ради **https://pischane-silrada.gov.ua**.

Громадські слухання щодо матеріалів детального плану території відбудуться **19 травня 2026 року о 10:00** в приміщенні Софіївського будинку культури за адресою: **вул. Черкаський шлях, 39В, с. Софіївка, Золотоніський р-н, Черкаської обл.**

Розробник детального плану території ФОП Чеберяк Ю.В., контактний телефон (050) 313-72-05, адреса: Україна 18000 м. Черкаси, вул. Святотроїцька, буд. 94, кв. 53, e-mail: arhcherkassy@i.ua.

ЗАКОННІСТЬ І ПРАВОПОРЯДОК**Помстився на 10 років позбавлення волі**

■ В одному із сіл Звенигородського району 58-річний чоловік підпалив будинок та два авто колишньої дружини. Свої дії він пояснив помстою.

Інцидент стався 30 березня. Рятувальники оперативного ліквідували загоряння на території домоволодіння. Постраждалих під час пожежі немає. Поліцейські детально оглянули локальне місце займання та вилучили речові докази, які вказували на навмисний підпал.

Правоохоронці з'ясували, колишній чоловік власниці будинку вирішив "помститися" їй у радикальний спосіб. Він облив бензином житловий будинок та два автомобілі, що були припарковані у дворі - Skoda Octavia Tour та ЗАЗ Славута, та все підпалив.

Поліцейські затримали зловмисника, слідчі повідомили йому про підозру. Санкція статті передбачає від 3 до 10 років позбавлення волі. Наразі вирішується питання про обрання підозрюваному запобіжного заходу. Досудове розслідування триває.

За інформацією пресслужби поліції Черкаської області.

Фіктивний шлюб заради виїзду

■ На автомобільному пункті пропуску "Могилів-Подільський" прикордонники зупинили спробу перетину державного кордону подружжям із Черкас, обставини подорожі якого викликали підозру.

49-річний чоловік прямував на виїзд з України разом із 50-річною жінкою, яку представив своєю дружиною з інвалідністю. Втім, під час перевірки з'ясувалося, що шлюб між ними було укладено лише два місяці тому.

Під час прикордонного контролю "молодята" не змогли переконливо підтвердити факти спільного проживання та елементарні побутові деталі, що посилює підозри правоохоронців щодо фіктивності стосунків.

Ситуацію ускладнила ще одна обставина: разом із подружжям за кордон прямувала колишня дружина чоловіка. Як з'ясувалося, розлучення з нею відбулося лише за три дні до укладення нового шлюбу. Така "компанія" фактично зруйнувала легенду про сімейні відносини.

Зрештою чоловік визнав, що шлюб було укладено за домовленістю - з метою отримання можливості виїзду за кордон під виглядом супроводу дружини з інвалідністю.

У результаті подружжю відмовили у пропуску через державний кордон. За фактом спроби незаконного переправлення осіб прикордонники направили повідомлення до Національної поліції за статтею 332 Кримінального кодексу України - "Незаконне переправлення осіб через державний кордон України".

Пресслужба Могилів-Подільського прикордонного загону.

Мотоцикліста госпіталізували після зіткнення з авто

■ 7 квітня близько 16:30 у місті Золотоноша на вулиці Захисників України сталася дорожньо-транспортна пригода за участю легкового автомобіля та мотоцикла.

51-річний водій автомобіля "ЗАЗ Lanos", виїжджаючи з парковки, не надав переваги в русі мотоциклу "Tekken MH250GY-15", яким керував 28-річний чоловік. У результаті цього відбулося зіткнення транспортних засобів.

Внаслідок аварії водій мотоцикла отримав тілесні ушкодження. Його госпіталізували до лікарні. Водій автомобіля, за наявними даними, не постраждав.

Наразі слідчі поліції відкрили кримінальне провадження та встановлюють усі обставини події.

За інформацією пресслужби поліції Черкаської області.

ПОРАДИ ГОРОДНИКАМ**Особливості вирощування ранньої капусти:****поради для щедрого врожаю**

Вирощування ранньої капусти - це не лише можливість отримати свіжі вітаміни після зими, а й шанс на гарний прибуток для господарів. Однак ця культура потребує уважного підходу та дотримання чітких агротехнічних правил.

Насамперед фахівці радять обрати сорти, стійкі до холоду та стресових умов. Для проростання насіння оптимальною є температура 20-22°C, тоді як для подальшого розвитку розсади - 14-18°C. Хоча капуста здатна сходити навіть при 5-6°C, саме стабільне тепло забезпечує рівномірні та дружні сходи.

Не менш важливим є правильний вибір місця для висадки. Капуста потребує добре освітлених, провітрюваних ділянок із родючим ґрунтом. Ідеальна тривалість світлового дня для цієї культури - 17-18 годин. Варто також дотримуватися сівозміни: найкращими попередниками є бобові, картопля, буряки, томати, огірки та цибуля. На попереднє місце капусти рекомендується повертати не раніше ніж через 3-5 років. Перед висадкою ґрунт слід ретельно підготувати - перекопати на глибину 10-15 см. Розсада повинна мати 5-6 справжніх листків.

Оптимальні умови для висаджування - коли температура повітря перевищує 17°C, а ґрунту - 14°C. Схема посадки передбачає 50 см між рядами та 30 см між рослинами. Важливо не заглиблювати розсаду нижче рівня, на якому вона росла раніше, а також не засипати точку росту.

Після висадки обов'язковими є регулярні розпушування міжрядь - після дощів, поливів або підживлення. Глибина розпушування має становити 4-6 см. Через 15-20 днів рослини підгортають, формуючи гребінь висотою до 15 см. Це сприяє розвитку кореневої системи та підвищує стійкість рослин.

Окрему увагу слід приділити поливу. Саме від вологості ґрунту залежить формування шльонного качана. Найбільше води капуста потребує під час утворення головок. Нерівномірний полив може спричинити розтріскування плодів.

Серйозною загрозою для капусти залишаються шкідники. Зокрема, хрестоцвіта блішка активізується при прогріванні ґрунту до 10-12°C, а капуста муха - з середини квітня. Їхні личинки пошкоджують коріння, що може призвести до загибелі рослин. Слідкуйте за своїм потенційним врожаєм ще від посадки.

Збирання ранньої капусти зазвичай розпочинається через 55-65 днів після висадки. Тож можливо вже на початку червня будемо смакувати власну капусту!

Шановні читачі "Златокраю"!

Замовити розміщення реклами, оголошень, привітань та інших матеріалів у газеті "Златокрай"

ви можете за телефоном: (098) 366-03-84 (Viber)

або надсилати на електронну адресу редакції:

zlatokray-zolo@ukr.net

реклама

ТВОЄ КОЛО **Купуємо паї в оренді та без оренди**

- Виплата в день угоди — одразу після нотаріуса
- Допомагаємо з усіма документами - все під ключ
- Офіційно та прозоро — повний юридичний супровід
- Купуємо паї в оренді та без оренди

+38 067 260 70 02

реклама

КУПЛЮ

■ **Куплю пай/землю** для ведення товарного сільськогосподарського виробництва! В оренді та без! Тел.: **38 093 394 54 64** (Анастасія).

■ 9 квітня з ініціативи учасниці молодіжної ради Томи Пухи студенти ВСП "Золотоніський фаховий коледж ветеринарної медицини БНАУ" долучилися до акції "Вшануй героїв".

Молодь разом зупинилася, щоб віддати шану захисникам, які заплатили найвищу ціну за свободу та незалежність нашої держави. Ця коротка, але символічна дія - більше, ніж просто традиція. Це прояв вдячності, пам'яті та єдності. Саме такі моменти формують свідоме суспільство, яке пам'ятає своїх героїв і цінує їхній подвиг.

Втім, як зазначають представники молодіжної ради, не всі мешканці громади дотримуються хвилини мовчання. І це питання не про формальність чи

реклама

Хвилина, що об'єднує

обов'язок, а про внутрішню культуру та повагу. Адже кожна така хвилина - це можливість зупинитися у повсякденній метушні та подумки подякувати тим, хто боронив і боронить Україну.

Молодіжна рада закликає кожного бути свідомим та не залишатися осторонь. Вшанування пам'яті - це найменше, що ми можемо зробити для тих, хто віддав своє життя заради нашого майбутнього.

Бо пам'ять - це те, що робить нас людьми. Ми закликаємо жителів громади дотримуватися загальнонаціональної хвилини мовчання.

Підготувала
Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

МОВНИЙ САНАТОРІЙ

Шуйця, спиж і не тільки: про що це ми?

Українська мова - як стара скриня на горіщі: відкриваєш - і знаходиш справжні скарби. Деякі з них припадають пилом у словниках, інші - тихо живуть у діалектах, але всі вони здатні оживити наше мовлення і зробити його глибшим, образнішим, цікавішим.

Добірку маловідомих, але колоритних українських слів популяризує Рамі Аль Шаєр - музикант і дослідник мовних цікавинок. І серед них - справжні перлини.

Слова, що звучать незвично, але влучно

Блят - слово, яке може здивувати, адже звучить як лайка. Насправді ж це зовсім інше: **металева плита або лист, який кладуть на піч**. І навіть сьогодні це слово не втратило актуальності - разом із поверненням до пічного опалення.

А ще є **блятка** чи **блятник** - і тут уже значення геть інше: у галицьких говірках так називали **скупника краденого**.

Шуйця - гарне й трохи забуте слово для позначення **лівої руки**. А людина, яка нею вправно користується, - це не просто **лівша**, а **шульга** або навіть **манько**.

Обабіч - слово, яке звучить по-літературному вишукано. Воно означає **"з обох боків"** і часто зустрічається у художніх текстах, додаючи їм образності.

Задобіддя - слово із двома настроями: це і час до обіду, і надвечір'я. Наче один термін - а вміщує цілий день.

Коли слово має більше, ніж одне життя

Особливої уваги заслуговує слово **спиж**. Воно багатозначне і трохи загадкове.

По-перше, **це бронза або металевий сплав**, із якого колись відливали гармати й дзвони.

По-друге, **це ще й рослина** - інша назва свидини (дерену). Отже, почувши це слово, краще уточнити, про що саме йдеться - про метал чи про кущ.

Від нього походить і слово **спижарня**, яке має одразу два значення:

- ✓ **майстерня, де виплавляють метал;**
- ✓ **комора для зберігання продуктів.**

Ось така мовна багатозначність - коли одне слово відкриває кілька сенсів.

Чому це важливо

Повернення таких слів - не про ностальгію. Це про збагачення мови, про відновлення зв'язку з культурою і про те, щоб говорити не шаблонно, а живо.

Можливо, вже сьогодні варто сказати не просто "зліва", а "шуйцею", не "по обидва боки", а "обабіч". І мова одразу набуде іншого звучання.

Бо інколи достатньо одного забутого слова, щоб звичайна розмова перетворилася на маленьку історію.

А які з цих слів знайомі вам?

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама ПАРТНЕРСТВО

У минулих випусках нашої газети ви точно мали помітити новину про те, що наша громада отримала мікроавтобус для молодіжної роботи. Так от, 7 квітня секретарь міської ради **Наталія Сьомак**, головний спеціаліст відділу прогнозування та розвитку громади **Вадим Дзюбан** та представни-

Зустріч із німецькими благодійниками

ки золотоніського Ротаркту **Лілія Титаренко**, **Ксенія Шкляр** та **Дар'я Марченко** зустрілися з міжнародними партнерами - **Rotary Club Steinfurt** (Німеччина) та **Rotary Club Cherkasy**.

Транспорт передали завдяки підтримці партнерів

із німецького міста Штайнфурт. За словами очільниці молодіжного центру **Ксенії Шкляр**, мікроавтобус стане ключовим ресурсом для розвитку мобільних форматів роботи з молоддю, дозволяючи охоплювати більше на-

селених пунктів та створювати нові можливості для активної участі молодих людей у житті громади.

Під час зустрічі сторони обговорили перспективи подальшої співпраці, зокрема реалізацію нових спільних ініціатив, спрямованих на підтримку та розвиток молодіжного середовища. Йшлося про розширення програм, обмін досвідом та впровадження сучасних підходів до роботи з молоддю.

Учасники зустрічі висловили щире вдячність міжнародним партнерам за довіру, підтримку та внесок у розвиток громади. Водночас наголосили: попереду - нові ідеї, проекти та можливості, які допоможуть ще більше посилити роль молоді у суспільстві.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

За інформацією Черкаського обласного центру з гідрометеорології (станом на 9 годину 15 квітня) рівень гамма-фону у Золотоноші становив **0,165 мкЗв/год**. Усі показники в межах природного фону.

Станом на 15 квітня 2026 року Національний банк України (НБУ) встановив такі офіційні курси гривні до іноземних валют: **\$1 - 43,499 грн; 1 євро - 51,325 грн**.

У нас
в Золотоноші:
четвер, 16 квітня

Схід: 06:03
Захід: 19:54
Схід: 05:13
Захід: 18:46
Трив. дня: 13.51
Тиск: 756-757
мм р. ст.

Вологість: 31-69%
Вітер: 0,3-3,5 м/с
Ймовірність опадів: 16%

ПОГОДА У ЗОЛотоноші

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
16	17	18	19	20	21	22
КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
+7° +16°	+9° +13°	+7° +15°	+8° +13°	+8° +11°	+7° +10°	+6° +11°

За останні 130 років: 16 квітня - макс: +25°C (1972 р.), мін.: -2°C (1971 р.)

"Не журись, копи недоля в край чужий тебе закине! Рідний край у тебе в серці, поки спогад ще не гине."

Леся Українка

Златокрай
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
Р30-04284
Директор: **Інна ГРЕКАЛО**.

Головний редактор - **Алла КАПЛЯ**.
Редакційна колегія: **Алла КАПЛЯ**,
Руслан ГАЛАТА, **Вікторія ГОРОБЕЦЬ**.
Адреса редакції: **19702, Черкаська область**,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: **098-366-03-84**.
E-mail: **zlatokray-zolo@ukr.net**

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - **61591**
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних друкованих аркушів (формат А-3).
Тираж - 1350 прим.
Друк: **ФОП Журило С. Д.**
Замовлення: **№260**.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!